

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturta palāta)

2015. gada 16. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Biometriskā pase — Biometriski dati — Regula (EK) Nr. 2252/2004 — 1. panta 3. punkts — 4. panta 3. punkts — Apkopoto datu izmantošana citiem mērķiem, nevis pasu un ceļošanas dokumentu izsniegšanai — Biometriskus datus saturošu datubāzu izveidošana un izmantošana — Tiesiskās garantijas — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 8. pants — Direktīva 95/46/EK — 6. un 7. pants — Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību — Tiesības uz personas datu aizsardzību — Piemērošana identifikācijas kartēm

Apvienotās lietas no C-446/12 līdz C-449/12

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Raad van State* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2012. gada 28. septembrī un kas Tiesā reģistrēti 2012. gada 3. oktobrī (C-446/12), 2012. gada 5. oktobrī (C-447/12) un 2012. gada 8. oktobrī (C-448/12 un C-449/12), tiesvedībās

W. P. Willems (C-446/12)

pret

Burgemeester van Nuth

un

H. J. Kooistra (C-447/12)

pret

Burgemeester van Skarsterlân ,

un

M. Roest (C-448/12)

pret

Burgemeester van Amsterdam ,

un

L. J. A. van Luijk (C-449/12)

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

pret

Burgemeester van Den Haag.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), M. Safjans [*M. Saffan*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 6. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *W. P. Willems* pats,

— *H. J. Kooistra* pats,

— *M. Roest* un *L. J. A. van Luijk* vārdā – *J. Hemelaar*, *advocaat*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *J. Langer*, kā arī *M. Bulterman* un *H. Stergiou*, pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā – *F. X. Bréchet*, pārstāvis,

— Šveices valdības vārdā – *D. Klingele*, pārstāvis,

— Eiropas Parlamenta vārdā – *P. Schonard* un *R. van de Westelaken*, pārstāvji,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *E. Sitbon* un *I. Gurov*, kā arī *K. Michoel*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *B. Martenczuk* un *G. Wils*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (OV L 385, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009 (OV L 142, 1. lpp., un labojums OV L 188, 127. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2252/2004”), 1. panta 3. punktu un 4. panta 3. punktu.
- 2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar tiesvedībām starp *W. P. Willems*, *H. J. Kooistra*, kā arī *M. Roest* un *L. J. A. van Luijk* un attiecīgi *Burgemeester van Nuth*, *Burgemeester van Skarsterlân*, *Burgemeester van Amsterdam* un *Burgemeester van Den Haag* (turpmāk tekstā – “birģermeistari”) par pēdējo minēto atteikumu prasītājiem pamatlietā izsniegt pasi (C-446/12, C-448/12 un C-449/12) un identifikācijas karti (C-447/12), līdztekus neizpaužot viņu biometrisko datus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajam teikumam dalībvalstis nosaka to, ka personas datiem jābūt vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. Atbilstoši šī paša panta 1. punkta c) apakšpunktam personas datiem jābūt adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un tālāk apstrādāti.
- 4 Šīs direktīvas 7. panta c), e) un f) punktā ir noteikts, ka personas datus var apstrādāt tikai tad, ja apstrāde vajadzīga, lai “izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības”, vai “sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai”, vai arī “personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, izņemot, ja šīs intereses ignorē, ņemot vērā datu subjekta pamattiesību un brīvību intereses, kurām nepieciešama aizsardzība saskaņā ar 1. panta 1. punktu”.
- 5 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 4. panta 1. punktam:

“Neskarot noteikumus par ceļošanas dokumentiem, ko piemēro valstu robežkontrolei, visiem Savienības pilsoņiem ar derīgu personas apliecību vai pasi un viņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi un kam ir derīga pase, ir tiesības izceļot no dalībvalsts teritorijas, lai ceļotu uz citu dalībvalsti.”
- 6 Šīs direktīvas 5. panta 1. punktā ir noteikts:

“Neskarot noteikumus par ceļošanas dokumentiem, ko piemēro valstu robežkontrolei, dalībvalstis atļauj ieceļot savā teritorijā Savienības pilsoņiem, kam ir derīga personas apliecība vai pase, un viņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, atļauj ieceļot savā teritorijā, ja tiem ir derīga pase.”
- 7 Atbilstoši Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 2. un 3. punktam:

“2. Pasēs un ceļošanas dokumentos iestrādā ļoti drošu informācijas nesēju, kurā ir sejas attēls. Dalībvalstis arī iekļauj divus plakaniski noņemtus pirkstu nospiedumus savstarpēji savietojamos formātos. Dati ir aizsargāti, un informācijas nesējs ir pietiekami ietilpīgs un spējīgs garantēt datu integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti.

[..]

3. Šī regula attiecas uz dalībvalstu izdotām pasēm un ceļošanas dokumentiem. Tā neattiecas uz identifikācijas kartēm, ko dalībvalstis izdod saviem valsts piederīgajiem, vai pagaidu pasēm un pagaidu ceļošanas dokumentiem, kuru derīguma termiņš ir 12 mēneši vai mazāk.”

8 Šīs regulas 4. panta 3. punkta pirmā daļa ir izteikta šādi:

“Biometriskos datus apkopo un glabā tikai pasu un ceļošanas dokumentu uzglabāšanas līdzeklī minēto dokumentu izsniegšanai. Piemērojot šo regulu, biometriskos elementus pasēs un ceļošanas dokumentos izmanto vienīgi tādēļ, lai pārbaudītu:

- a) pasēs vai ceļošanas dokumenta autentiskumu;
- b) dokumenta turētāja identitāti, izmantojot tieši pieejamus salīdzināmus elementus, ja pasēs vai ceļošanas dokumenta uzrādīšana ir noteikta ar likumu.”

9 Atbilstoši Regulas Nr. 444/2009, ar ko grozīta Regula Nr. 2252/2004, preambulas 5. apsvērumam:

“Atbilstīgi Regulai [Nr. 2252/2004] biimetriskie dati ir jāapkopo un jāglabā pasu un ceļošanas dokumentu uzglabāšanas līdzeklī tikai minēto dokumentu izsniegšanai. Tas neskar iespēju šos datus izmantot vai glabāt saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem. Regula [Nr. 2252/2004] neparedz tiesisku pamatu tādu datubāzu izveidošanai vai uzturēšanai, kurās minētos datus glabāt dalībvalstīs, jo to reglamentē vienīgi attiecīgo valstu tiesību akti.”

Nīderlandes tiesības

10 Saskaņā ar 1991. gada 26. septembra Likuma, ar ko nosaka ceļošanas dokumentu izdošanas noteikumus (*Rijkswet houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten*, Stb. 1991, Nr. 498; turpmāk tekstā – “Pasu likums”), 2. panta 1. punkta ievadu un a) apakšpunktu valsts pase ir viens no Nīderlandes Karalistes izdotajiem ceļošanas dokumentiem.

11 Atbilstoši šī likuma 2. panta 2. punktam Nīderlandes identifikācijas karte ir ceļošanas dokuments attiecībā uz Nīderlandes Karalistes Eiropas daļu, kas ir derīgs Eiropas vienošanās par noteikumiem, kas regulē personu kustību starp Eiropas Padomes dalībvalstīm, kura pieņemta 1957. gada 13. decembrī Parīzē, valstīs dalībniecēs.

12 Šī likuma 3. panta 3. punktā, redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktisko apstākļu laikā, ir noteikts, ka ceļošanas dokumentā ir tā turētāja sejas fotogrāfija, divi pirkstu nospiedumi un paraksts. Šī paša likuma 3. panta 8. punktā ir noteikts, ka iestādes, kuras ir pilnvarotas izdot dokumentus, dokumentē datus par izsniegtajiem ceļošanas dokumentiem.

13 Pasu likuma 65. panta 1. un 2. punkts pamatlietas faktisko apstākļu laikā noteica:

“1. Iestāde, kas izsniedz ceļošanas dokumentu, glabā šādus datus 3. panta 8. punkta otrajā teikumā norādītajā reģistrā:

- a) 3. panta 3. punktā minētos pirkstu nospiedumus;
- b) divus citus ceļošanas dokumenta pieprasītāja pirkstu nospiedumus, ko nosaka ministrs.

2. 1. punktā norādītos datus paziņo tikai iestādēm, organizācijām un personām, kuras ir pilnvarotas īstenot šo likumu, ciktāl dati tām nepieciešami šādai īstenošanai.”

14 Pasu likumā ir arī 4.a un 4.b pants, tomēr tie vēl nebija stājušies spēkā pamatlietas faktisko apstākļu laikā, jo tam bija nepieciešams karaliskais lēmums. Šī likuma 4.a pantā ir paredzēts, ka ministrija tur ceļošanas dokumentu centrālo reģistru, kurā tiek glabāti dati par ceļošanas dokumentiem. Šajā centrālajā reģistrā bija jābūt šī likuma 3. pantā norādītajiem datiem un diviem [ceļošanas dokumenta] pieprasītāja pirkstu nospiedumiem, kas nav atbilstoši šī paša likuma 3. panta 3. punktam ceļošanas

dokumentā esošie pirkstu nospiedumi. Pasu likuma 4.b pantā ir precizēta kārtība, kādā centrālajā ceļošanas dokumentu reģistrā turētie dati var tikt nodoti citām iestādēm, orgāniem vai personām, tostarp katastrofu un nelaimes gadījumu upuru identifikācijai, noziedzīgu nodarījumu konstatēšanai un kriminālvajāšanai, kā arī lai veiktu izmeklēšanu par darbībām, kas apdraud valsts drošību.

- 15 Pasu likuma 3., 4.a, 4.b un 65. pants tika grozīti ar 2014. gada 20. janvāri. Uz šī likuma 3. panta 9. punkta pamata, kas iekļauts pēc šī tiesiskā regulējuma grozījuma, pirkstu nospiedumi tiek uzglabāti tikai pasēs pieteikuma iesniegšanas un pasēs izsniegšanas procedūras laikā, proti, līdz brīdim, kad pase ir tikusi izsniegta turētājam. Pēc jaunās pasēs izsniegšanas pirkstu nospiedumi tiek dzēsti. Šī likuma 4.a un 4.b pants tika pielāgoti tādējādi, ka tie vairs neparedz norādīto pirkstu nospiedumu centrālu uzglabāšanu un nosūtīšanu trešajām personām. Šī paša likuma 65. panta 1. un 2. punkts tika atcelti un aizstāti ar iepriekš minēto 3. panta 9. punktu.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 16 *W. P. Willems*, kā arī *M. Roest* un *L. J. A. van Luijk* katrs attiecībā par sevi iesniedza pieteikumu pasēs saņemšanai. Attiecīgie kompetentie birģermeistari šos pieteikumus noraidīja, jo ieinteresētās personas atteicās iesniegt savus digitālos pirkstu nospiedumus. *H. J. Kooistra* iesniedza pieteikumu izsniegt Nīderlandes identifikācijas karti, kas arī tika noraidīts, pamatojot ar to, ka viņš ir atteicies iesniegt digitālos pirkstu nospiedumus un sejas fotogrāfiju.
- 17 Prasītāji pamatlietās ir atteikušies iesniegt šos biometriskos datus, jo to paņemšana un glabāšana esot būtisks viņu fiziskās integritātes un tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpums.
- 18 Kā uzskata prasītāji pamatlietās, šis aizskārums izriet konkrēti no šo datu glabāšanas trijos atsevišķos informācijas nesējos. Proti, tie tiek glabāti ne tikai Nīderlandes pasē vai identitātes kartē integrētā uzglabāšanas līdzeklī, bet arī decentralizētā datubāzē. Turklāt šo datu drošības risks palielinoties, jo Pasu likums paredz, ka pašvaldību decentralizētās datubāzes nākotnē tiks apvienotas centralizētā datubāzē.
- 19 Turklāt neesot noteikumu, kas skaidri identificētu personas, kurām būtu piekļuve biometriskajiem datiem, tādēļ prasītāji pamatlietās zaudējot kontroli pār šiem datiem.
- 20 Tāpat prasītāji pamatlietās apgalvo, ka iestādes varot izmantot biometriskos datus citiem mērķiem, nevis tiem, kuriem tie tikuši sniegti. Konkrētāk, šo datu glabāšana datubāzē varot tikt izmantota tieslietu mērķiem, kā arī izlūkdienestos un drošības iestādēs. No Regulas Nr. 2252/2004 izrietot, ka tās piemērošanas mērķiem tādi biimetriskie dati kā pirkstu nospiedumi var tikt izmantoti, tikai lai pārbaudītu dokumentu autentiskumu un dokumenta turētāja identitāti. Šāda izmantošana esot arī pretrunā pamattiesībām.
- 21 Tā kā to pārsūdzības par birģermeistaru lēmumiem par atteikumu tika noraidītas pirmajā instancē, prasītāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.
- 22 Pēdējā minētā šaubās, pirmkārt, par to, vai lietā C-447/12 Nīderlandes identifikācijas karte ietilpst Regulas Nr. 2252/2004 piemērošanas jomā. Šajā ziņā no Savienības tiesībām par personu brīvu pārvietošanos izrietot, ka identifikācijas karte ir arī ceļošanas dokuments Eiropas Savienībā. Turklāt šī karte ļaujot ceļot ārpus Savienības, proti, uz Savienības kandidātvalstīm. Turklāt neesot izslēgts, ka šīs regulas 1. panta 3. punkts varot tikt lasīts tādējādi, ka jēdziens “identifikācijas kartes” šīs normas izpratnē ir lasāms kopsakarā ar vārdkopu “kuru derīguma termiņš ir 12 mēneši vai mazāk”, kas ir šajā pašā normā. Taču Nīderlandes identifikācijas kartes derīguma termiņš esot pieci gadi.

- 23 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietās tiesvedību rezultāts esot atkarīgs no prasītāju pamatlietās norādītā pamata, ka neesot skaidri redzams, kādiem mērķiem dati, kas savākti pasēs vai ceļošanas dokumenta izdošanai, var tikt izmantoti nākotnē, pamatotības.
- 24 Galu galā šī tiesa šaubās, vai no Regulas Nr. 2252/2004 izriet, ka ar likumu, proti, ar obligātu vispārpiemērojamu normu, ir jānodrošina, ka biometriskie dati, kas savākti atbilstoši šai regulai, nevar tikt izmantoti citiem, kā vien regulā paredzētajiem mērķiem.
- 25 Šādos apstākļos *Raad van State* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai divus prejudiciālus jautājumus lietās C-446/12, C-448/12 un C-449/12 un trīs jautājumus lietā C-447/12.
- 26 Pirmie jautājumi lietās C-446/12, C-448/12 un C-449/12, kā arī otrais jautājums lietā C-447/12 attiecas uz Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 2. punkta spēkā esamību. Tie atbilst prejudiciālajam jautājumam, kas tika aplūkots spriedumā *Schwarz* (C-291/12, EU:C:2013:670).
- 27 Pēc pēdējā minētā sprieduma iesniedzējtiesa atsauca iepriekšējā punktā minētos prejudiciālos jautājumus.
- 28 Savukārt *Raad van State* uzturēja pirmo prejudiciālo jautājumu lietā C-447/12, kas ir izteikts šādi:

“Vai [...] Regulas [Nr. 2252/2004] 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka regula nav piemērojama tādām identifikācijas kartēm, kuras dalībvalstis ir izsniegušas saviem valstspiederīgajiem, kā Nīderlandes identifikācijas karte, neraugoties uz to derīguma termiņu un neatkarīgi no iespējas tās izmantot kā ceļošanas dokumentu?”

- 29 Tāpat *Raad van State* uzturēja otros prejudiciālos jautājumus, kas uzdoti lietās C-446/12, C-448/12 un C-449/12, kā arī trešo jautājumu lietā C-447/12, kas ir identiski un izteikti šādi:

“Vai Regulas [Nr. 2252/2004] 4. panta 3. punkts, [lasot] to saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas [(turpmāk tekstā – “Harta”)] 7. un 8. pantu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas[, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī,] 8. panta 2. punktu un Direktīvas [95/46] 7. panta ievadu un f) punktu, aplūkojot kopsakarā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punkta ievadu un b) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, īstenojot šo regulu, dalībvalstīm likumā ir jānodrošina, ka, pamatojoties uz šo regulu apkopotie un uzglabātie biometriskie dati nevar tikt apkopoti, apstrādāti un izmantoti citiem mērķiem, kas nav attiecīgā dokumenta izsniegšana?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu lietā C-447/12

- 30 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī regula nav piemērojama tādām identifikācijas kartēm, ko dalībvalsts izsniedz saviem valstspiederīgajiem, kā Nīderlandes identifikācijas kartes, neatkarīgi gan no to derīguma termiņa, gan no iespējas tās izmantot ceļojumos ārpus šīs dalībvalsts.
- 31 Atbilstoši Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 3. punkta otrajam teikumam tā neattiecas uz identifikācijas kartēm, ko dalībvalstis izdod saviem valstspiederīgajiem, vai pagaidu pasēm un pagaidu ceļošanas dokumentiem, kuru derīguma termiņš ir 12 mēneši vai mazāk.
- 32 Pirmkārt, ir jāpārbauda, vai Regulas Nr. 2252/2004 piemērojamība mainās atkarībā no identifikācijas kartes derīguma termiņa.

- 33 Šajā ziņā no šīs regulas 1. panta 3. punkta otrā teikuma izriet, ka šī norma ierobežo tās piemērojamību, izslēdzot no tās divu kategoriju dokumentus. Tā kā šīs divas dokumentu kategorijas ir saistītas tekstā ar saikli “vai”, tās ir jāuzskata par vienu no otras nošķirtām.
- 34 Šo secinājumu apstiprina fakts, ka vairākās Regulas Nr. 2252/2204 1. panta 3. punkta otrā teikuma valodu versijās un tostarp angļu valodas versijā (“temporary passports and travel documents having a validity of 12 months or less”), vācu valodas versijā (“vorläufige Pässe und Reisedokumente mit einer Gültigkeitsdauer von zwölf Monaten oder weniger”) un holandiešu valodas versijā (“tijdelijke paspoorten en reisdocumenten die een geldigheidsduur van 12 maanden of minder hebben”) vārdi “pagaidu” un “kuru derīguma termiņš ir 12 mēneši vai mazāk” neattiecas uz vienu no iepriekšējā punktā minētajām dokumentu kategorijām, proti, identifikācijas kartēm, ko izsniegušas dalībvalstis.
- 35 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka vārdi “pagaidu” un “kuru derīguma termiņš ir 12 mēneši vai mazāk” neattiecas uz identifikācijas kartēm, ko izsniegušas dalībvalstis saviem valstspiederīgajiem.
- 36 No tā izriet, ka atbilstoši Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 3. punkta formulējumam tā nav piemērojama identifikācijas kartēm, kuras dalībvalstis izsniegušas saviem valstspiederīgajiem, vai tās būtu pagaidu vai nē un lai kāds būtu to derīguma termiņš.
- 37 Šis secinājums turklāt ir pamatots ar Regulas Nr. 2252/2004 pieņemšanas vēsturi. Proti, tostarp no Priekšlikuma Padomes regulai par drošības un biometrisko elementu standartiem ES pilsoņu pasēs (Padomes 2004. gada 26. jūlija dokuments Nr. 11489/04) projekta 1. panta 3. punkta izriet, ka šī regula būtu piemērojama “pasēm un ceļošanas dokumentiem, kuru derīguma termiņš ir vismaz 12 mēneši. Tā nav piemērojama identifikācijas kartēm, ko dalībvalstis ir izsniegušas saviem valstspiederīgajiem”.
- 38 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai tas, ka tāda identifikācijas karte kā Nīderlandes identifikācijas karte var tikt izmantota ceļojumos Savienībā un uz atsevišķām trešām valstīm, var likt uz to attiekties Regulai Nr. 2252/2004.
- 39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tāda identifikācijas karte kā Nīderlandes identifikācijas karte var noteikti atbilst tās turētāja identificēšanas funkcijai attiecībā uz trešām valstīm, kuras ir noslēgušas divpusējus līgumus ar attiecīgo dalībvalsti, kā arī atbilstoši Direktīvas 2004/38 4. un 5. pantam, ceļojot starp vairākām dalībvalstīm.
- 40 Tomēr no Regulas Nr. 2252/2204 1. panta 3. punkta otrā teikuma formulējuma, to interpretējot atbilstoši šī sprieduma 32.–37. punktam, izriet, ka Savienības likumdevējs ir skaidri nolēmis izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas identifikācijas kartes, ko dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem.
- 41 Tādēļ tas, ka tāda identifikācijas karte kā Nīderlandes identifikācijas karte var tikt izmantota ceļojumos Savienībā un uz atsevišķām trešām valstīm, nevar to iekļaut Regulas Nr. 2252/2204 piemērošanas jomā.
- 42 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 2252/2004 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī regula nav piemērojama tādām identifikācijas kartēm, ko dalībvalsts izsniedz saviem valstspiederīgajiem, kā Nīderlandes identifikācijas kartes, neatkarīgi gan no to derīguma termiņa, gan no iespējas tās izmantot ceļojumos ārpus šīs dalībvalsts.

Par otro jautājumu lietās C-446/12, C-448/12 un C-449/12, kā arī trešo jautājumu lietā C-447/12

- 43 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 2252/2004 4. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar Direktīvas 95/46 6. un 7. pantu, kā arī Hartas 7. un 8. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to liek dalībvalstīm nodrošināt, ka atbilstoši šai regulai apkopotie un glabātie biometriskie dati netiek ievākti, apstrādāti un izmantoti citiem mērķiem kā vien pases vai ceļošanas dokumenta izsniegšanai.
- 44 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ņemot vērā atbildi, kas sniegta uz pirmo jautājumu lietā C-447/12, šādi uzdotie jautājumi ir jāpārbauda tikai saistībā ar lietām C-446/12, C-448/12 un C-449/12.
- 45 Regulas Nr. 2252/2004 4. panta 3. punktā tiek prasīts, ka pasu un ceļošanas dokumentu izsniegšanai biometriskos datus “apkopo” un “glabā” tikai minētajos dokumentos integrētā uzglabāšanas līdzeklī. Kas attiecas uz šo pašu datu “izmantošanu”, šī pati norma paredz, ka šīs regulas mērķiem dati tiek izmantoti, tikai lai pārbaudītu pases vai ceļošanas dokumenta autentiskumu vai dokumenta turētāja identitāti, ja pases vai ceļošanas dokumenta uzrādīšana ir noteikta ar likumu.
- 46 Tiesa jau ir nospriedusi atbilstoši savam spriedumam lietā *Schwarz* (C-291/12, EU:C:2013:670), ka biometrisko datu izmantošana un glabāšana šīs regulas 4. panta 3. punktā precizētajiem mērķiem atbilst Hartas 7. un 8. pantam.
- 47 Kas attiecas uz jebkādu citu šo datu izmantošanu un glabāšanu, no Regulas Nr. 2252/2004, kas attiecas uz datu izmantošanu, vienīgi “piemērojot šo regulu”, 4. panta 3. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar Regulas Nr. 444/2009, ar ko grozīta Regula Nr. 2252/2004, preambulas 5. apsvērumu, izriet, ka pēdējā minētā regula šādu izmantošanu un glabāšanu neregulē. Proti, šis preambulas apsvērumus nosaka, ka Regula Nr. 2252/2004 ir piemērojama, neskarot jebkādu citu šo datu izmantošanu vai glabāšanu, piemērojot dalībvalstu tiesisko regulējumu, un tā nav juridiskais pamats, lai dalībvalstis izveidotu vai uzturētu datubāzes, kas glabā šo informāciju, jo šis aspekts ietilpst dalībvalstu ekskluzīvajā kompetencē.
- 48 No tā tostarp izriet, ka Regula Nr. 2252/2004 neliek dalībvalstij nodrošināt savā tiesiskajā regulējumā, ka šī dalībvalsts neizmanto un neglabā biometriskos datus citiem mērķiem, kas nav šīs regulas 4. panta 3. punkta mērķi (skat. šajā ziņā spriedumu *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 61. punkts).
- 49 Turklāt, kas attiecas uz Hartas 7. un 8. pantu, no Tiesas judikatūras izriet, ka Hartā garantētās pamattiesības ir jāievēro, ja valsts tiesiskais regulējums ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā. Citiem vārdiem sakot, Savienības tiesību piemērojamība nozīmē arī Hartā garantēto pamattiesību piemērojamību (spriedumi *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 20. un 22. punkts, kā arī *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 71.–73. punkts).
- 50 Ņemot vērā to, ka šajā gadījumā Regula Nr. 2252/2004 nav piemērojama, nav jāpārbauda, vai biometrisko datu glabāšana un izmantošana citiem mērķiem, kas nav šīs regulas 4. panta 3. punktā norādītie mērķi, atbilsti šiem Hartas pantiem.
- 51 Iepriekš minētie apsvērumi neskar iespējamu iesniedzējtiesas veiktu pārbaudi par visu valsts pasākumu saistībā ar biometrisko datu izmantošanu un glabāšanu saderīgumu ar tās valsts tiesībām un, attiecīgā gadījumā, ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (skat. šajā ziņā spriedumu *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 62. punkts).
- 52 Visbeidzot, kas attiecas uz Direktīvas 95/46 6. un 7. pantu, ir jānorāda, ka ar prejudiciālajiem jautājumiem iesniedzējtiesa lūdz interpretēt tikai un vienīgi Regulu Nr. 2252/2004. Ciktāl no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī regula nav piemērojama šajā gadījumā, nav autonomi jāpārbauda, vai šie panti skar valsts juridiskās normas par biometrisko datu glabāšanu un izmantošanu ārpus Regulas Nr. 2252/2004 piemērošanas jomas.

53 Tādēļ uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 2252/2204 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to neliek dalībvalstīm nodrošināt savā tiesiskajā regulējumā, ka atbilstoši šai regulai apkopotie un glabātie biometriskie dati netiek apkopoti, apstrādāti un izmantoti citiem mērķiem kā vien pasēs vai ceļošanas dokumenta izsniegšana, jo šāds aspekts šīs regulas piemērošanas jomā neietilpst.

Par tiesāšanās izdevumiem

54 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 2004. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 444/2009, 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī regula nav piemērojama tādām identifikācijas kartēm, ko dalībvalsts izsniedz saviem valstspiederīgajiem, kā Nīderlandes identifikācijas kartes, neatkarīgi gan no to derīguma termiņa, gan no iespējas tās izmantot ceļojumos ārpus šīs dalībvalsts;**
- 2) **Regulas Nr. 2252/2204, kas grozīta ar Regulu Nr. 444/2009, 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to neliek dalībvalstīm nodrošināt savā tiesiskajā regulējumā, ka atbilstoši šai regulai apkopotie un glabātie biometriskie dati netiek apkopoti, apstrādāti un izmantoti citiem mērķiem kā vien pasēs vai ceļošanas dokumenta izsniegšana, jo šāds aspekts šīs regulas piemērošanas jomā neietilpst.**

[Paraksti]